

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἑτησία τῆς Ἐφημερίδος ἐντὸς τῆς ἱπικρατείας Δραχ. 30.
καὶ ἐκτὸς 36
Τιμὴ καταχώρησης διὰ τὰ δικαστικά. 12 δι' ἐκάστην γραμμὴν

Ὡς περ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχότατους πρώτους
τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιταίαις λυσिताί τινι τοὺς φρονιμοτάτους
καὶ δικαιοτάτους προσταταὶ του τλήθου. « Ἀριστοτελῆς. »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀνυγινώσκωμεν εἰς τὴν Νομοθετικὴν τὰ
ἀκόλουθα.

Γράφουν ἀπὸ τὰς Ὀχθὰς τοῦ Μείν, εἰς τὴν
Ἐφημερίδα τῆς Κολωνίας. Ἀπὸ τινος
ἡμέρας διεσπάρη φήμη μίᾳς στενῆς ἐνώσεως
μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας. Διαφορὰ γράμ-
ματα ἀνσφύρουσιν τὴν εἰδήσιν ταύτην καὶ προσ-
θέτουσιν οὗ τοῦτο κάμνει μεγίστην ἐντύπωσιν
εἰς τοὺς διπλωματικούς. Ἡ ἐπιθεώρισις
τῆς εἰδήσεως αὐτῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἡμεῖς
ἀμφιδόλομεν ἀκόμη, θέλει εἶσθαι κατὰ τὴν ἐ-
ποχὴν ταύτην καθ' ἣν τὸ ζήτημα τῆς Σερβί-
ας ἐτελείωσε, μεγίστης προσοχῆς ἀξίον καὶ
χωρηγεῖ νέας ἀποδείξεις τῆς ὑπεροχῆς τῆς Ῥω-
σικῆς διπλωματικῆς. Εἶναι περιττὸν νὰ εἴ-
πωμεν οὖν μίᾳ Ῥωσσογαλλικῇ συμμαχίᾳ δὲν
θέλει θεωρηθῇ μὲ ἀδιαφορίαν εἰς τὴν Γερμα-
νίαν.

Ἡ γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Γερμανίας ἐδημο-
σίωσε μίαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴν
τὴν 26 Ἀπριλίου, ἥτις ἐκθέτει τὰς ὑποθέσεις
τῆς Σερβίας ὑπὸ νέαν τινα φάσιν. Ἰδὼν τί
ἀναγινώσκειται. — Ἡ σημείωσις (note) τὴν
ὁποίαν ὁ Σαρὶν. — Ἐφέντης καθυπέβαλεν εἰς
τὸν Κ. δε Βουρκενέ, εἰς ἀπάντησιν τῆς τελευ-
ταίας κοινοποιήσεως (ultimatum) τοῦ μυ-
στικοσυμβουλίου τῆς Πετροπόλεως ἀφορώ-
σης τὴν ὑπόθεσιν τῆς Σερβίας, περιέχει τρία
ἄρθρα σπουδαῖα τὰ ὁποῖα, μέχρι τῆς σήμερον
ὑπάρχον μυστικά, καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ
συμπληρωθῶσιν εἰς τοὺς ἐξῆς ἡμέρας. 1. Ἡ
Ὀθωμανικὴ Πόρτα ὑποχρεοῦται ἐπισήμως
πρὸς τὴν Ῥωσίαν νὰ μὴ διατίττει, εἰς τὸ ἐ-
ξῆς, μήτε νὰ ἐπικυρῇ τὴν ἐκλογὴν τῶν εἰς
Σερβίαν ἡγεμόνων, χωρὶς τὴν σύμπραξιν τοῦ
μυστικοσυμβουλίου τῆς Πετροπόλεως συγκα-
τατίθεται ὡσαύτως νὰ μὴν ἀποφασίσῃ τὴν
πίσω τῶν ἡγεμόνων τῆς Σερβίας, χωρὶς προ-
ηγουμένως νὰ συμβουλευθῇ τὴν αὐτοκρατορι-
κὴν κυβέρνησιν. 2. Ἀκυρεῖ τὸ βεράτι διὰ τοῦ
ὁποίου ὁ σουλτὰν Μαχμουὺτ παρεχώρησεν εἰς
τὴν αἰκογένειαν Ὁσρενοβίτς, τὴν κληρονομι-
κὴν ἡγεμονίαν τῆς Σερβίας. 3. Παρακαλεῖ
τὴν Α. Μ. τὸν Αὐτοκράτορα νὰ συγχώρησιν
τὸν πρίγκιπα Ἀλέξανδρον νὰ συμφηρισθῇ ὡς

ὑποψήριος εἰς τὰς νέας ἐκλογάς, καθ' ἣν περὶ
στασιν αὕτη ἤθελεν ἐπιμένει ἐπισήμως εἰς τὴν
πεῖσιν τοῦ πρίγκιπος τούτου. Εἶναι εὐκόλον
νὰ ἴδῃ τις διὰ τῶν παρεχόμενων τούτων τὰς
ὁποίας ὁ σουλτὰνός κάμνει εἰς τὸν κῆρ, οὗ
ἡ Σερβία θέλει εὐρεθῇ, εἰς τὸ ἐξῆς, εἰς τὴν αὐ-
τὴν πολιτικὴν θέσιν, ἀπέναντι τῆς Ῥωσσίας,
εἰς τὴν ὁποίαν ἐτέθησιν αἱ ἡγεμονίαι τῆς
Μολδαβίας καὶ τῆς Βλαχίας.

Ὁ Κ. Σιμίχος, ὁ ἐπιτετραμμένος τὰς ὑ-
ποθέσεις τῆς Σερβίας, ἔλαβε τὰς τελευταίας
τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ μίαν
σημείωσιν τὴν ὁποίαν ἐσπευσε νὰ καθυποβάλ-
ῃ εἰς τὸν Σερὶν. — Ἐφέντης, καὶ ἥτις ὑπάρχει
μυστικῇ. Ἐντοσούτω ὑποκείμενα ἀξιόπιστα
θέλουσιν οὗ ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ἐδήλωσεν
ἐπισήμως εἰς τὴν σημείωσιν αὐτὴν οὗ ἡ ἐκλο-
γὴ τοῦ πρίγκιπος Ἀλέξανδρου θέλει ἐπιστηριχ-
θῇ ἀπὸ τὸ ἔθνος, καθ' ἣν περιστάσιν ἀκόμη ἡ
Ὀθωμανικὴ Πόρτα ἤθελεν ἔχει τὴν ἀδυναμί-
αν νὰ συγκρατηθῇ εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς, ἐκ
τοῦ διότι ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἔλαβε χώραν κατὰ
τὰς συνταγματικὰς διατυπώσεις καὶ τὴν ὁποί-
αν ἐπεκύρωσε τὸ Διδόκιον. — Ὅτι ἂν ἡ Ῥω-
σία ἤθελε τολμήσῃ νὰ ἐπέμῃ μὲ ἐνοπλὸν δύ-
ναμιν, εἶναι ἔτοιμη ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ ὑπε-
ρασπισθῇ. Ἡ θετικὴ αὕτη διακρίνωσις ἔφερε
τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν εἰς μεγάλην ταρ-
χήν. — Οἱ ὑπὸ τὸν πρίγκιπα Μιχαὴλον ἔχ-
σαν ὅλοι τὸ θάρρος. Εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ Κ. Ῥά-
μος, ὅστις πρὸ ἐνός μηνὸς ὤρμη ὑπὲρ τοῦ κυ-
ρίου του, ἐπιστηρίζων ἐντόνως τοὺς λόγους
του, ἀνεχώρησε χθὲς διὰ τὸ Τεμεσάρ. — Τὰ
αὐτὰ δύνανται τίς νὰ εἴπῃ καὶ περὶ τῶν ἀνθρώ-
πων τοῦ πρίγκιπος Μιλόσχ.

— Γράφουν ἀπὸ Κέρρον, τὴν 21 Ἀπρι-
λίου. — Οἱ Ἀγγλοὶ συνέλαβον εἰς τὴν ἐρυθρὰν
θάλασσαν, κατὰ τὰ ὕψηλά τοῦ Σανακέν, δύο
πλοῖα φορτομένα δούλους. Οἱ δύο πλοίαρχοι
τῶν πλοίων τούτων ἐκρεμάσθησαν εἰς τοὺς με-
γάλους ἰστούς, χωρὶς προηγουμένην δικαστι-
κὴν ἀπόφασιν. Τὰ δύο ἀνδραποδόφορα
πλοῖα ἐδέθησαν καὶ ἐφέρθησαν εἰς τὴν ξηρὰν
(οἱ δύο πλοίαρχοι πάντοτε κρεμάμενοι ἐπὶ τοῦ
ιστοῦ) τὰ ἀνδράποδα ἐπεδιδόσθησαν καὶ ἀφέ-
θησαν ἐλευθέρως. Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐφόβη-
σε τοὺς δουλεμπόρους· ἀλλ' ἂν οἱ Ἀγγλοὶ ἔκα-
νον τὰ αὐτὰ καὶ ἐδῶ, δὲν ἤθελεν τελεσιωθεῖ

ποτέ, καὶ ὡς ἤθελεν τιμῆσαι ἐνίοτε μὲ τὴν ἀγ-
χόνην πένοντα Εὐρωπαίων.

(ἐφημερίς τοῦ Αὐγούστου)

— Γράφουν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, τὴν
27 Ἀπριλίου εἰς τὸν Μορνινγ—Κρονίκελ.
Εἶναι βέβαιον οὗ ἂν ἠκολούθη τὴν γνώμην
τοῦ Κ. δε Βουρκενέ καὶ τοῦ Σερ Στρατφόρδ
Κανίγκ, οἱ τινες ἦσαν εἰς κατάστασιν νὰ ἐκτι-
μήσουν τὴν ὑπόθεσιν τῆς Σερβίας, ἡ Ὀθωμανι-
κὴ Πόρτα δὲν ἤθελε ταπεινωθῇ ἀπὸ τὴν Ῥω-
σίαν, καὶ ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἡ Γαλλία καὶ
ἡ Ἀγγλία ἤθελεν διατηρήσῃ ἐπὶ τῶν συμβου-
λῶν τῆς Πόρτας τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνην τὴν ὁ-
ποίαν ἦν ἀπώλεσεν· λέγεται οὗ ὁ Κ. Γουίτ-
τος, ὅστις ἐννοεῖ καλῆτερον τὸ ζήτημα παρὰ
τὸν Λόρδον Ἀβερδύνον προβλέπων οὗ ἡ Ὀθω-
μανικὴ Πόρτα ἤθελεν ὑποχωρήσῃ, ἐστὶν εἰς
τὸν Κ. δε Βουρκενέ ὁδηγίαι δι' ὧν τοῦ ἐσημί-
ωνε νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ Διδόκιον· ἀλλὰ φαίνε-
ται οὗ οἱ ὁδηγαὶ αὗται ἐρῶσιν πολλὰ ἀρχά.
Προσθέτουσιν οὗ ὁ Κ. Γουίττος διέφυγε πολ-
λὰς παρατηρήσεις εἰς τὸν πρίγκιπα Μετερνί-
χον, καὶ ἐμέμμετο αὐτὸν πλὴν, διότι ἠπάτη-
σε τὸ μυστικοσυμβούλιον τοῦ Κερμακισῦ (τῆς
Γαλλίας) μὲ διπλωματικὸν τέχνασμα, ὑπο-
στηρίζων εἰς πολλοὺς μῆνας τὴν ἐπανάστασιν
τῶν Σέρβων, τὸ ὁποῖον ἐκάμιν τὸν καθεὶνα νὰ
πιστεύσῃ οὗ ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις θέλει
ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην πολιτι-
κὴν σταθερὰν καὶ ἀναλλοίωτον. — Ἀμὰ ἡ Ὀ-
θωμανικὴ Πόρτα ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ ὑπο-
χωρήσῃ εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ αὐτοκράτορος
τῆς Ῥωσσίας, ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν πρίγκιπα
Ἀλέξανδρον σημεῖωσις ἀφορώσα τὴν ἀπόφασιν
ταύτην. Ὁ πρίγκιψ ἀπεκρίθη. Δὲν θέλω πα-
ραιτηθῇ οὐδὲ θέλω ἀποπέμψῃ τοὺς ὑπουργοὺς
μου. Ἡ ἐκλογὴ μου ὑπῆρξε νόμιμος καὶ συν-
ταγματικὴ· ἐγὼ καὶ ὁ σερβικὸς λαὸς ἠξεύρο-
μεν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰς πατρικὰς διαθέσεις
τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας. Δὲν ἀγνοοῦμεν οὗ
τι ὑποκείμενος αὕτη εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ
Κζάρ, δὲν εἶναι πλέον ἐλεύθερος ἂν ἡ Ὀθωμα-
νικὴ Πόρτα δὲν ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ μᾶς
ὑπερασπισθῇ μήτε νὰ προστατεύσῃ τὰς
ἐλευθερίας μας, ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δυνάμεθα νὰ
ἐκπληρώσωμεν τὸ ἱερὸν τοῦτο χρέος, καὶ θελο-
μεν πολεμήσῃ μὲχρι τῆς τελευταίας ῥανίδος
τοῦ αἵματός μας. Καθ' ἣν ὥραν ἡ ἀπόκρι-
σις αὕτη ἐστέλλετο ἀπὸ τὸ Βελιγράδιον, ἡ κυ-
βέρνησις τῆς Σερβίας δὲν εἶχεν ἀκόμη λάβει

τὴν ἐπίσημον εἰδησίην τῆς εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Ῥωσσίας ὑποταγῆς τῆς Ὀθωμανικῆς Πόλεως. Μένει νὰ ἴδωμεν ἂν ὁ πρίγκιψ Ἀλέξανδρος θελήσῃ ἐπιμένειν εἰς τὴν τολμηράν του ταύτην ἀπόφασιν.

— Γράφουν ἀπὸ τὰ Μεθόρια τῆς Πολωνίας. — Ἡ Ῥωσσία προχωρεῖ ἀπὸ ὀλίγον εἰς ὀλίγον εἰς τὸ νὰ ἐξομοιῇ τὴν Πολωνίαν. Πᾶς, ὅ,τι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ δείγμα τῆς Πολωνικῆς ἐθνικότητος εξαφανίζεται ἐκθιμνῶν, ὡς ἐπὶ παραδείγματος, τὰ νόμισμα, μέτρα καὶ σταθμὰ· ὁ Ῥωσσικὸς χαρακτήρ φαίνεται παντοῦ. Καταγίνονται ἐπιμένοντες νὰ ἐκτείνουσιν τὴν γραικικὴν θρησκείαν μεθυσίαν τοῦ καθολικισμοῦ, καὶ ὁ κλήρος παραπονεῖται μεγάλως καὶ διευθύνει θερμὰς παρακλήσεις εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλὰ τίς τολμᾷ νὰ ἀντιπῇ εἰς τὰς παρατὰς τοῦ μυστικοσυμβουλίου τῆς Πετρούπολεως γενομένης ἀποφάσεως; Λέγεται ὅτι ὁ Πάππας προτίθεται νὰ προσάγῃ, εἰς μίαν ὁμιλίαν τὴν ὁποίαν θέλει διευθύνει εἰς τὸ συνέδριον τῶν καρδινάλιων, τὰ ἀντικαθολικά μέτρα τοῦ εἰσῆλθαι. Μ' ὅλα ταῦτα τὸ μυστικοσυμβούλιον τῆς Πετρούπολεως δὲν ταραττεται εἰς ταῦτα διότι μία καρόμοιος ὁμιλία θέλει εἰσθαι ἴσως πρόσκαις διὰ τὰ ἐκφοβονομίαν νέα ὁκάλη. Τρανωτάτη ἀπόδειξις τῶν εἰς τὴν Πολωνίαν προσδων τοῦ γραικισμοῦ εἶναι ὅτι τὸ ἐνεστὶν ἔτος αἱ ἐορταὶ τοῦ Πάσχα ἐορτάσθησαν κατὰ τοὺς τύπους καθ' οὓς ἐορτάσθησαν, καὶ εἰς τὴν Πετρούπολιν.

— Γράφουν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, 3 Μαΐου. — Μέγας ἀναδρασμός βυβάρχει μεταξύ τῶν λαῶν τῆς Μακεδονίας. Ταχυδρόμος φθάσας ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Ῥωσσίας ἐφερε τὴν εἰδησίην αὐτήν. Μέγας ἀριθμός ἐκ τῶν ὑπαδῶν τοῦ Βασιλέως ὑπεργοῦ τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου, προσπαθοῦν νὰ ἀνανεώσουν τὰς σκηναίς τοῦ ἔτους 1821 καὶ νὰ ἐνεργήσουν ἐπαναστατικὴν κίνησιν εἰς ἁπλὴν τὴν Τουρκίαν τῆς Εὐρώπης. Πολλοὶ δυσκολεύονται νὰ πιστεύουσιν ὡς ἀληθὴ τὴν εἰδησίην ταύτην, μ' ὅλον τοῦτο, φαίνεται ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶναι πολὺ ἀνέσυχος, διότι ἐσχάτως διεύθυνε πολλὰ τάγματα πρὸς τὴν Ρουμέλιαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν. Τὴν τελευταίαν ἐδομάδα διεδόθη φήμη, ὅτι ἐφθασαν ἀπεσταλμένοι Σέρβοι εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Ἡ ἀστυνομία ὡσαύτως συνελαβε ἕνα πρόσφυγα Πολωνόν ὀνόματι Λενουάρ, ἀλλ' ὁ πρόσφυς οὗτος ἠδυνήθη νὰ διασκεδάσῃ ὅλας τὰς ὑποψίας αἰτινες ἠγέρθησαν κατ' αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἀπελύθη. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι παρατηρεῖται κάποιος ἀναδρασμός μεταξύ τῶν χριστιανῶν τοῦ κράτους, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσο ἐπικίνδυνος ὅσον τινὲς στοχάζονται, καὶ μάλιστα δὲν ἔχει τὴν αὐτὴν ὡς ἄλλοτε τάσιν. Ὁ Κ. δεΒουτενιέρ ἀνεχώρησε διὰ τὴν Προῦσαν, ὁμοῦ μετὰ τὸν Βαρνόν Λάβεν καὶ τὸν πρίγκιπα Χαντζερλί· θέλει ἐπιστρέψῃ κατὰ τὴν 20. Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν μέλλει νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἀπάντησιν διὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμε κοινοποίησιν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα ἐπέφερον αἱ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Σερβίας διαπραγματεύσεις του.

(Ἐφημ. τοῦ Αὐγούστου)

— Ὁ ἀμφίβιος ἄνθρωπος — Τὴν τρίτην τῆς τελευταίας ἐδομάδος ἀπεβίωσεν εἰς Βιέν-

νην (Ἰσέρην) εἰς κάτοικος τῆς πόλεως ὅστις διὰ τὴν προφύλαξιν τῆς υγείας του, καθυπεβλήθη εἰς μίαν παράδοξον δίαιταν. Προσβλήθεις πρὸ πολλοῦ ἀπὸ ἡπατίτην (φλόγοσιν τοῦ σπυκτοῦ), ἐσυμβουλευθὲν τοὺς ἱατροὺς διὰ τὴν θεραπείαν του, καὶ ἀπεφάσισε νὰ δάλλῃ εἰς πρᾶξιν τὰς συμβουλὰς τῶν, αἰτινες ἦσαν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ λουτρά. Πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ ἀκολουθῇ τὸ μέτρον τοῦτο. Ἐκτοτε, οὐδεμία ἡμέρα παρήρηχετο καθ' ὅλον τὸ ἔτος, καθ' ἣν νὰ μὴ κάμῃ δύο λουτρά. Ἡ διάρκεια τούτων ὑπῆρξε τὸ πρῶτον δύο ὥρας εἰς τὸ καθέν, καὶ προέβαινε πάντοτε αὐξάνουσα.

Τέλος πάντων πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἐμβαίνει πᾶσαν πρωίαν εἰς τὸ λουτρόν κατὰ τὰς τέσσαρας καὶ ἡμίσειαν ἢ πέντε ὥρας, καὶ ἔμενε μέχρι τῆς μεσημβρίας, ὥραν τοῦ γεύματός του· ἐξαναέμβαινε εἰς τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ δὲν ἐξήρχετο παρὰ εἰς τὰς ὀκτὼ τὸ ἐσπέρας διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ δειπνῇ καὶ πλαγιάσῃ οὕτως, ἢ εἰς τὸ νερὸν διαμονὴν τοῦ δὲν ἦτον ὀλιγωτέρα τῶν δεκατριῶν ὥρῶν τὴν ἡμέραν. Διὰ νὰ ὑπάγῃ ἀπὸ τὸ οἶκμά του εἰς τὸ λουτρόν τοῦ Σαιντ—Γερδαις καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ὑπερχεοῦτο νὰ κάμῃ διὰ πολλὴν δρόμον. Ἡ δυσκολία αὕτη δὲν τὸν ἠνόχηλε, οὐδὲ τὸν ἐμπόδιζε ποτέ, μόλην τὴν αὐξοῦσαν ἀδυναμίαν του. Τὴν τελευταίαν τρίτην μετὰ μεσημβρίαν, ἐφθασεν εἰς τὸ λουτρόν ὀλίγον ἀργότερα ἀπὸ τὸ συνειθισμένον, δηλαδὴ εἰς τὰς δύο ὥρας· ἀφοῦ ἀπετήρησε τὸ ὥρολόγιον, ἐπαραπονέθη διότι ἔχασε μισὴν ὥραν. Εἰς τὰς τρεῖς ὥρας, ὁ ὑπὸ ῥέτης ἦναι τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνος ὅπου ἦτο τὸ λουτρόν διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ὡς ἄλλοτε ἂν ἐπεθύμει τίποτε· ἀλλ' ἴδε τὸν ἐνυδρὸν ἄνθρωπον· μὲς μετὰ κελυμένῃν κεφαλὴν καὶ χωρὶς κινήσεων. Ἐνεκ τῆς συνηθείας, δὲν ὑπέφερε παρὰ μετὰ ἀνησυχίαν τὰς στιγμὰς τὰς ὁποίας ὑπερχεοῦτο νὰ διάγῃ ἐκτὸς τοῦ ὕδατος. Καὶ ἀναμφιδῶως εἶναι μεγίστη τιμὴ δι' αὐτὸν νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὸ ἴδιον φοιτῶν τὸ ὁποῖον τοῦ κατέστη τόσον ἐράσιμον, καὶ δύναται τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ ἐξ οὐρανοῦ χάρις τὸν ἐσυνώδευσε μέχρι τοῦ τάφου, διότι ἡ κηδεία του ἐγένετο ἐν μέσῳ βαγδαίας βροχῆς.

— Ἐσχάτως ἔλαβε χώραν ἡ συνέλευσις τῆς ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐταιριῶν τῶν τυφλῶν. Ὁ Κ. δε Πορταλὶς πρόεδρος ἐξεργήσας λόγον ἀξιοσημείωτον καὶ πολὺ συμπαθητικόν. Αἱ παρὰ τῶν ΚΚ. Δαυρὼ καὶ Βατεβίλλου ἀναγνωσθεῖσαι ἐκθέσεις ἀπέδειξαν τὸν ζῆλον μετὰ τὸν ὁποῖον ἡ διοίκησις διευθύνει τὴν ἀξιόλογον αὐτὴν φιλανθρωπικὴν ἐταιρίαν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς τῶν ἐκθέσεων ἐγένετο μουσικὴ συμφωνία καθ' ἣν τυφλοὶ τεχνῆται, ἐξεληθόντες κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀπὸ τὸ σχολεῖν τῶν τυφλῶν, ἐχορήγουν εἰς τοὺς ὑπάρχοντας μαθητὰς τὴν συνδρομὴν τοῦ πνεύματός των. Ἡ ὀρχήστρα (ὁ τύπος τῆς παραστάσεως) διευθυνομένη ἀπὸ τὸν ἀξιολόγιστον Κ. Γαϊλλίτον, ἕνα τῶν πρώτων μαθητῶν τοῦ Βαλεντίνου Χάυ, ἐξέπληξε τοὺς ἀκροατάς, καθὼς ἡρώτα πῶς οἱ νέοι οὗτοι, στερημένοι τῆς ὁράσεως, δύναται νὰ κάμνουν μετὰ τὴν ἀρμονίαν ὁλόκληρον συμφωνίαν τοῦ Αὐδίνου (ἀρχημοῦ σικουῖ), ὁλόκληρον παράστασιν μελοδράματος. Τὸ κύμαλον μάλιστα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐσυν-

δεύοντο οἱ καθαρισταί, κατεσκευάσθη ἀπὸ ἑνα τυφλόν, τὸν Κ. Μοντάλην, τεχνίτην δεξιὸν μὴ ὀλίγον τὴν πάσχουσαν υγείαν του, ἐφερε πολλὰς τελειοποιήσεις εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὄργανου τούτου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ χριστιανικὸν ἔλεος προσφέρει εἰς τὴν κοινωνίαν δυστυχεῖς τοὺς ὁποίους ἡ φύσις φαίνεται ὅτι τοὺς κατεδέκασε νὰ ζῶσιν ἀνωφελῶς· εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ἐγεννήθησαν ἀνίκανοι διὰ τῶς, διαπαντὸς ἀσθενεῖς· τὸ φιλάνθρωπον πνεῦμα ἀποτελεῖ αὐτοὺς ὠφελήμους, καὶ εὐρίσκει τὸ μέσον νὰ δώσῃ τοιαύτην ἐντέλειαν εἰς τὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα χαίρονται ὥστε τὰ δυστυχῆ ταῦτα θύματα νὰ μὴ συλλογίζωνται παντελῶς ἐπὶ τοῦ ἐλλείποντος ἐξ αὐτῶν ὄργανου. Τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἐπροξένησεν ἡ φιλάνθρωπος ἐταιρία εἰς τοὺς τυφλοὺς εἶναι· ἀπὸ τοῦ μεγάλτερος θριάμβου τῆς φιλάνθρωπίας.

Εἰς τὴν νομοθετικὴν τῆς 19 Μαΐου ἐμπεριέχεται τὸ ἐξῆς.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἐπρόσφερεν ἑσχάτως εἰς τὸν ἱππότην Ἀνδριανὸν τοῦ Βαλδὶ, ἐν τῷ παρόντι εὐρισκόμενον εἰς Παρίσιον, τὸν χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος, εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ὁ περίφημος οὗτος γεωγράφος ἔκαμεν εἰς τὴν ἐπιστήμην προσπαθήσας νὰ καθαρῇ τὴν γεωγραφίαν ἀπὸ πάμπολλας λάθης πρὸ πολλοῦ καιροῦ νομιζόμεθα ὡς ἀληθῆ, καὶ νὰ τῆς δώσῃ τὴν προοδευτικὴν κίνησιν ἥτις ἐμφαίνεται εἰς τὰς ἄλλας ἐπιστήμας.

— Γράφουν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν, τὴν 29 Ἀπριλίου. — Ἡ Κυβέρνησις θέλουσα νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐμπόρων τοῦ Κιάνχτα, ἐνέκρινε νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ καταστήσῃ πλέον ταχείαν τὴν διὰ πραγμάτων ἀνταπόκρισιν μεταξύ τῆς Ἀσ. καὶ Εὐρ. Ῥωσσίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἠδύνησε τὸν ἀριθμὸν τῶν Ταχυδρομείων εἰς τὴν μίαν καθὼς καὶ εἰς τὴν ἄλλην. Εἰς τὸ Βορειο-ἀνατολικὸν τῆς Σιβηρίας ἔλθον πάντῃ ἐναντίαν διευθύνουσιν ὅπου αὐτὰ ὑποχρεοῦνται κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους, νὰ κάμνουν τὸν γύρον τῶν πρὸς τὴν δύσιν ὑψηλῶν βουνῶν τῆς λίμνης Βαϊκάλ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν νέος δρόμος θέλει τὰ κάμνει νὰ ἔρχονται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τοῦ Ἰρκάτζ εἰς τὸ Κιάνχτα. Εἰς τοὺς μῆνας τοῦ Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου οἱ τινες εἶναι οἱ πλέον οὐσιώδεις διὰ τὸ Ῥωσσικὸ-κινεζικὸν ἐμπόριον, διότι εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν γίνονται αἱ μεταλλαγὰς εἰς τὸ Κιάνχτα, μεταξύ τῶν Ῥώσων καὶ τῶν Κινέζων, δύο ταχυδρόμοι διέρχονται καθεκάστην ἐδομάδα τακτικῶς μεταξύ τοῦ Ἰρκάτζ καὶ τοῦ Κιάνχτε, ἐπὶ τοῦ πάγου τῆς λίμνης Βαϊκάλ.

— Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας, Ἀλεξάνδρου τὴν 25 Μαΐου.

Τραγικὸν συμβᾶν συνέβη χθὲς εἰς τὴν πόλιν μας. Ἀξιωματικὸς τις τοῦ ναυστάθμου διαβόητος πεντηκοντούτης, μετερχόμενος τὴν ἀλειτουργίαν, καὶ ἔχων σύζυγον, ἐξηπάτα τοὺς νέους διὰ νὰ ἐκπληρῇ τὴν ἐπιθυμίαν του προσποιούμενος τὸν μαστροπὸν. Τοῦτο αὐτὸ ἠθέλησε νὰ πράξῃ καὶ εἰς ἕνα Γάλλον νέον πολλὰ ὠραῖον· ἀφοῦ τὸν ἠπάτησε κατὰ τὴν συνήθειαν του εἰπὼν εἰς αὐτὸν ὅτι ἔχει ὠραῖαν γυναῖκα διὰ νὰ τοῦ τὴν προσφέρῃ, καὶ τὸν ἐφάρεν εἰς τὴν οἰκίαν του, κλίσας τὴν θύραν ἐπέπεσε

ἐπ' αὐτοῦ· ὁ νέος ἀντίσταται, ὁ Τούρκος τὸν ἐπαπειλεῖ, τὸν βιάζει καὶ ἐπὶ τέλους ἰδὼν ὅτι ἐμελλε νὰ ἀνακαλυφθῇ διὰ τῶν φωνῶν, τὸν πνίγει, τὸν τυλίττει εἰς μίαν ψάθην καὶ τὸν ρίπτει εἰς τὴν θάλασσαν ἣτις ἦτο πλησίον, ἀφοῦ τὸν ἐξεγύμνωσε πρῶτον. Τὸ πτώμα του εὗρεθ' ἐν τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, καὶ τὸ πρᾶγμα ἀνεφέρθη εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Μεχμέτ—' Ἀλλ' ὅστις μετὰ τὰς ἀκρίβεις τὰς ὁποίας διέταξεν εἰρύναι, ἀνακαλύψας τὸν δολοφόνον εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν εὗρεθ' ἐν τῇ ἐνδύματι τοῦ νέου, σήμερον τὸν ἐκρέμασε.

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει ὅτι οὐδὲ Ἑλλάς οὐδὲ λόγος περὶ Ἑλλάδος ἤθελεν ὑπαρξαι, ἀνδρὶ ὑπάρχον δείγματα ἑλληνικῆς εὐφυΐας, ἀναντιρρήτως σημεῖα τῆς παλαιᾶς εὐκλείας. Τὸ εὐνοϊκὸν τῆς Εὐρώπης ὄμμα, πόθεν ἄραγε πηγάζει ἀνδρὶ εἶναι ἀπὸ ταῦτα τὰ δείγματα τὰ ὅποια εἶναι καὶ κημεῖλια διὰ τοὺς νεωτέρους; τίς ἀγνοεῖ ὅτι αἱ τῆς Ἑλλάδος ἀρχαὶ ὅτι τες τιμῶνται καὶ σεβάζονται μεγάλως ἀπὸ τὸν σοφὸν κόσμον; Ποῖον ἄλλο καλῆτερον κειμήλιον ἔχει ἡ Ἑλλάς παρὰ ταυτάς, καὶ μὴ ὅλα ταῦτα οὐδεὶς, ἡ σχεδὸν οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἐδῶκε προσοχὴν εἰς αὐτάς; οὐδεὶς ἐγνώρισεν ἀκόμη τὴν ἀξίαν τῶν οὐδεὶς ἔμαθε τί δύναται νὰ προσχθῇ αὐτῶν. Ἐκ τούτου δ, τι τυχὼν εὐρίσκειται, καλύπτεται καὶ χώνεται διὰ νὰ μὴ φαίνεται, ἡ συντρίβεται διὰ νὰ δληθῇ εἰς οἴκου τιὸς γωνίαν. Ἡ κυβέρνησις περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὰ τῆς ἀρχαιότητος λείψανα, τὰ ἀριστουργήματα αὐτὰ τῶν παλαιῶν προγόνων μας, ἐκ τῶν ὁποίων σοσιζόνται πλῆθ' ὅλα τῆς Εὐρώπης Μουσεῖα, ἐσπευσεν ἐγκαίρως διὰ τοῦ περὶ ἀρχαιότητων νόμου, νὰ τὰ ἀσφαλίσῃ ἀπὸ τὰς ἀρπακτικὰς χεῖρας τῶν ξένων, καὶ νὰ προφυλάξῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἀπὸ τὴν περαιτέρω γύμνωσίν του· δὲν μὲν ἤδη εἰμὴ ἡ ἐπιχειρήσις τῶν ἀνασκαφῶν. Ἀλλὰ ποῦ μέσα διὰ νὰ ἐξαχθῶσιν ἀπὸ τὴν γῆν ἐνθα ὑπάρχουν κεκαλυμμένα; ποῦ ἄνθρωποι τόσοι φιλόκαλοι διὰ νὰ ἐνεργήσουν, ὅτι ἡθελεν ὠφελῆσαι μᾶλλον δὲ δοξάσαι ἀρκούντως καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὴν πατρίδα! Ἀλλὰ ποῦ συσταίνονται ἐταιρίαι, συσταίνονται ἐπιτροπαὶ χορηγοῦσαι μεγάλα βοηθήματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, βοηθοῦσαι αὐτὴν καὶ βοηθούμεναι παρ' αὐτῆς; ὠφελούσαι καὶ ὠφελούμεναι διὰ δικτύων ἐπιχειρήσεων τῶν, προσφύων εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἔθνους τῶν. Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς ποῦ τὰ τοιαῦτα! εἶναι ἀλλήθες ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς πτωχείας μας ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐπιχειρησθῶμεν μεγάλα πράγματα, τὸ ὅποιον καὶ ἡμεῖς δὲν ἀνυμνοῦμεθα δὲν δυνάμεθα, βέβαια, νὰ ἐπιχειρησθῶμεν ἀποστολὰς πολυεξόδους, δὲν δυνάμεθα νὰ κατασκευάσωμεν ἀτμόπλοια, καὶ τὰ παρόμοια, ἀλλ' ἐνταῦθα ὁ λόγος δὲν εἶναι διὰ πράγματα ἀπαιτοῦντα κεφάλαια σημαντικὰ, εἶναι διὰ πράγματα ἀπαιτοῦντα πολλὰ μικρὰν θυσίαν. Δὲν λέγομεν πολὺ, μὲ 500 δραχμὰς ἢ 1000 τὸ πολὺ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαὶ δυναταὶ νὰ μᾶς ἀνακαλύψουν λαμπρὰς ἀρχαιότητας! ἀπὸ πόσας τοιαύτας δὲν εἴναι πιθανὸν ὅτι εὐμοιρεῖ καὶ ἡ νῆσος μας!

Ἀλλὰ διὰ νὰ καταστήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας ἱκανοὺς νὰ κρίνωσι καλῆτερον τὰ πε-

ρὶ τῆς ἀρχαιότητος πράγματος, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ κἀκώμεν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον μας σύντομον τινα περὶ ἀρχαιολογίας περίληψιν.

— Ὁ κατὰ πάντα ἀξέπαινος διὰ τὴν καλὴν διαγωγὴν τοῦ Μοίραρχος μας Κ. Μ. Σισίνης ἀνεχώρησε χθὲς ἀπὸ τὴν πόλιν μας δευθυόμενος εἰς Χαλκίδα ὅπου καὶ μετετεθῇ ἡ ἀναχώρησις του ἐπροξένησε μεγίστην εἰς τοὺς συμπολίτας μας λύπην, στερηθέντας τὸν καλὸν ἀρχηγόν τουτον τῆς χωροφυλακῆς μας.

— Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἦτοί τῇ 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐφθασεν ἐκ Μασσαλίας μὲ τὸ Γαλλικὸν ἀτμόπλοον δὲ πρὸ πολλοῦ περιμενόμενος Κ. Πισκατόρης, πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἀντικατασταθεὶς εἰς τὸν τοπὸν τοῦ πρὸ ὀλίγου ἀπὸδημήσαντος Κ. Λαγγρενζί, καὶ αὐθημερόν διευθύνθη εἰς Ἀθήνας συνοδευθεὶς παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Γαλ. προξένου κυρίου Ροζιού.

— Ἐσχάτως ἐλαθεν ἐλευθέραν κοινωνίαν ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Κ. Γ. Ἀλπερτής, ἐλθὼν ἀπὸ Σμύρνης, διὰ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἐνταῦθα δυτικῷ ἐπισκόπου Κ. Μαρία Βλαχική· ἅμα ἐξῆλθεν τοῦ Λαμιακοκαθητήριου διευθύνθη κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἄνω πόλιν τῆς Σύρου, ὑποδεχθεὶς μὲ τὴν ἀπαιτούμενην ἀξιοπρέπειαν ἀπὸ τὸν κληρὸν. Εἶναι ἐστολισμένος ὡς πληροφоруμέδω, μὲ πολλὰ λαμπρὰ προτερήματα.

— Αὐριοι ἀρχονται αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις τοῦ Γυμνασίου μας· εὐχόμεθα, ὡς καὶ ἐλπίζομεν, νὰ ἴδωμεν καλὴν πούσιν.

— Ἐσχάτως ἐφθασεν ἐξ Ἀθηνῶν συνοδία θεατρικὴ ἰταλῶν, σήμερον θέλει παραστήσῃ εἰς τὸ θέατρον κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν προκήρυξίν της, ἐν μελῳδραμᾷ εἰς τὸ ἰταλικόν.

— Ἐσχάτως εὗρεθ' παρὰ τοῦ Κυρίου Δ. Μικραλίδου ἐν ἀργυροῦν πλῆθ' ἀριστεῖν πολλὰ περίεργον! περιστάνει ἕνα ῥωμαλλεῖον ἂν δρα κρητοῦντα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ γυναικῆ, τὴν ὁποίαν φαίνεται ὅτι ἔχει ἡρπυχμένην.

Φαίνεται ὅτι ἦτον ἀριστεῖον καὶ ὄχι νόμισμα, διότι μόνον εἰς τὸ ἐν πρόσωπον ὑπάρχει ἡ εἰκὼν αὐτῆς, εἰς δὲ τὸ ἕτερον δὲν ὑπάρχει κανένας τύπος· τὸ ἀξιόλογον τοῦτο δῆγμα τῆς ἀρχαιότητος ἐχρησίμευεν εἰς στολιστὸν τῶν χωρικῶν παιδῶν, διότι εἶναι ἐφοδιασμένον μὲ μικρὸν κρῖνον· εὗρεθ' κατὰ πρῶτον εἰς Ἀνδρόν ἀφ' ἧς καὶ μετεφέρθη ἐνταῦθα.

— Ὁ τελωνιακὸς νόμος ἐξεδῶθ' πρὸ πολλοῦ. Πότε ἄραγε θὰ ἐκδοθῇ καὶ ὁ τοσοῦτον περιμενόμενος ὑγειονομικὸς ὁργανισμός, διὰ νὰ κατὰσταθῶμεν πλεονεξοὶ τῆς ἐλευθέρως κοινωνίας ὅλου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου! ἄνευ αὐτοῦ θελωμεν ἄραγε τὸ ἀξιώθῃ ποτέ!

— Βεβήως ἀπολύονται τέλος πάντων τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας οἱ Γερμανοὶ ἐν γένει. Τὸ Διάταγμα περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐξεδόθη, καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἐδόθησαν καὶ δίδονται παρ' ὧν αἱ ἀνήκουσαι παρατήσεις. Μόνος ὁ Κ. Ἐφς καὶ παρατεταθὲς μένει διὰ εἰδικῶς Διατάγματος παρὰ τῇ Α. Μ. ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ δὲ Κ. Σπῆς ἡ παραίτησις ἐστάθη ἐπίσης δεκτὴ, ἀλλὰ μένει ὁὗτος παρὰ τῇ Γραμματεῖᾳ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τινὰς ἐτι μόνον ἡμέρας ἕνεκα τῆς ἐνεργουμένης ἀναμορφώσεως

τοῦ στρατοῦ. Ἐπίσης καὶ Γεωμέτραι καὶ ἀρχιτέκτονες, καὶ Δασάρχαι, καὶ τοιοῦτοι ἄλλοι ἀναχωροῦσιν ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας.

— Διὰ Β. Διατάγματος κατηργήθησαν αἱ Πρεσβεῖαι τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου, μετακληθέντων ἐνταῦθα τῶν Κ. Κ. Ι. Κολέτου, καὶ Σπυρίδωνος Τρικουπῆ.

(Ἐκ τοῦ Αἵματος)

— Θυγάτηρ τις ἐνὸς ἐκ τῶν καλῶν συνδηματῶν μας διαζομένη νὰ λαβῇ σύζυγον ἄλλον παρὰ τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἤγάπα, λαβοῦσα δηλητήριον φάρμακον πάσχει δεινῶς.

Νομολογία τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

Περὶ ἀρμοδιότητος Εἰρηνοδίκων.

Τὸ περὶ ἀρμοδιότητος Εἰρηνοδικῶν ζήτημα, μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶναι πολλὰ εὐσιώδες εἰς κράτος ἔχον Δικονομίαν πολὺπλοκον καὶ μακράν, καὶ εἰς τὰ Δικαστήρια, τὰ ἐποῖα δεδαρυμένα ἀπὸ σωρείαν ὑποθέσεων, δὲν δύνανται ν' ἀποκριθῶσιν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἀδικουμένου, εἰμὴ βραδείως καὶ πολλάκις τολμῶν νὰ εἰπῇ περὶ ἀκρίβειας. Οἱ Εἰρηνοδικοὶ διὰ τῆς ταχείας, εὐκόλου καὶ ὀλιγοδαπάνου δ' ἀδικασίας τῶν, εἶναι πρόχειροι δικασταὶ τῶν μακρῶν καὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων, καὶ ὁ πολίτης ὅστις δυνάμενος νὰ δικασθῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδικὸν, ἀφαιρεῖται τούτῳ, βλάπτεται σημαντικὰ ριπτόμενος εἰς μακρὴν καὶ πολὺπλοκον δ' ὁ μὲν διαδικασίας· ἀλείμνον τῶν ὅτι ἂν ὁ ξειζόχρος ἀντὶ νὰ ζητῇ τὴν πληρομήν του ὀρελλομένου εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ δικασθέντος εἰς τὸν Εἰρηνοδικὸν διασθῇ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον καὶ εἰς αὐτὸν δικασθῇ καὶ ἀκολουθῶν εἰς τὸ Ἐφετεῖον εἰς τὰς Ἀθήνας, βεβαίως ἂν εἶχεν νὰ λαμβάνῃ μικρὸν ποσὸν ἤθελε τὸ παραβλέψει, ἂν εἶναι μεγάλον ἤθελε τὸ ἐξοδέσει εἰς τὴν δίκην· ἄθλιος ὁ ἀπειλούμενος διὰ πτώσιν εἰκοδομήματος τινός, ὅστις ἀντὶ νὰ δικασθῇ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον (490 ἢ 16. Πολ. Δικονομία) ἐπέμπετο εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον καὶ Ἐφετεῖον ἤθελεν ἀπωλεσθῇ ἴσως ὑπὸ τοῦ ἐπαπειλούντος πτώσιν κτηρίου πρὶν λάβει τῆς δικαιοσύνης ἀπάντησιν· εὐτὼ καὶ περὶ τῶν ἄλλων διὰ νὰ μὴ μακρύνωμεν τὰ παραδείγματα· ἀλλὰ γενικῶς λέγομεν ὅτι ἡ εἰς τὸν Εἰρηνοδικὸν διαφορά ὅσον πολὺπλοκος καὶ ἂν εἶναι δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὁμοῦ μὲ τὴν ἐυστάσιν αὐτῆς πλειοτέραν τῶν δύο μηνῶν (καὶ ὁ λόγος εἶναι περὶ Ἑρμειολόγος) ἐνῷ αἱ εἰς τὰ τακτικά Δικαστήρια καὶ εἰς ἑφεσιν ὑποκείμεναι δίκαι διαρκοῦν . . . ἀφίνομεν εἰς τὴν ἀναγνώστην νὰ προσδιορίσῃ τὸν καιρὸν, καὶ ταῦτοχρόνως τὸν παρακαλῶμεν νὰ σταματήσῃ μίαν στιγμὴν διὰ νὰ ἴδῃ πόσον τὸ ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον.

Αἰτίαν νὰ ὁμιλήσωμεν μᾶς δίδει ἀπὸρρασις· ἐσχάτως ἐκδοθεῖσα παρὰ τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου εἰς τὴν ἐξῆς ὑπόθεσιν.

Ἰδιοκτήτης φέρων δημόσιον ἀναμφισβήτητον συμβόλαιον μισθώσεως, ἐζήτησε παρὰ τῇ Εἰρηνοδίκῃ Ἑρμουπόλεως τὴν πληρωμὴν τῶν ἐνοικίων· ὁ ἐνοικιστὴς ἀντέτεινεν ὅτι δὲν ἔγινεν ἡ παράδοσις, καὶ ὁ Εἰρηνοδικὸς χωρὶς νὰ βεβαιωθῇ ἂν πραγματικῶς ἔγινεν ἡ ὄχι ἡ παράδοσις, ἀπαπειλεῖ τὴν ὑπόθεσιν ἐνεκεν ἀναρμοδιότητος καταδικάζων τὸν ἀντίδικον εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης· ἐπιστὶς τῆς ἀποφάσεως ταύτης γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἐν Σύρῳ Πρωτοδικείου καὶ ἐφετείου τὸ ὅτι πρὶν δὲ ἀποφάσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 228

ἀπέβριψε τὴν ἔφεσιν παραδεχόμενον ὡς ἀρχὴν, ὅτι ὁ Εἰρηνοδίκης τότε μόνον δύναται νὰ δικάσῃ περὶ ἐνοικίων ὅταν ὁ ἀντιδίκος φιλονεικῇ τὸ ποσόν, ὅταν ὁμοῦς προτείνει ἄλλην ὑποαυθήμερον ἔνστασιν κατὰ τοῦ συμβολαίου καὶ χωρὶς νὰ τὴν ἀποδείξῃ, ὁ Εἰρηνοδίκης καθίσταται ἀνεκμώδιος.

Ἡ ἐρμηνεία αὕτη τοῦ ἀρθροῦ 490 § 6'. Πολ. Δικ. ἐναντία τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου, εἶναι προσέτι ἐναντία τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς γνώμης τῆς παραδειγμένης παρ' ὅλων τῶν συγγραφέων τῶν ἐναγχοληθέντων εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο. Καθότι ὁ Νομοθέτης διὰ τοῦ ἀρθροῦ 490 § 6'. τῆς Πολ. Δικονομίας ἀπαίτει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Εἰρηνοδικῶν τὰς περὶ ἐνοικίων διαφορὰς, καὶ ἐπομένως ὅλαι αἱ οὕτως εἰσαγόμεναι εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός του, καὶ δὲν δύναται ὁ ἀντίδικος προτείνων ἐνστάσεις ἀναποδείκτους, νὰ ἀλλὰ ζητῇ τὴν φύσιν τῆς κυρίας αἰτήσεως· διότι μόνον ὅπου ὁ Νόμος ῥητῶς τὸ διατάττει, ὁ δικαστὴς παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν προτεινομένης ἐνστάσεως ἢ πρὶν εἰσέτι ἀποδεχθῇ, καθὼς Π. Χ. ὅταν προτβαλλεται ἔγγραφόν τι ὡς πλαστὸν, ἄλλως ἢ ἠθελεν εἶσθαι ἡ μεγαλητέρα ἀτοπία ν' ἀποβάλλῃ ὁ δικαστὴς τὸν ἐνάγοντα διότι ὁ ἐναγόμενος προτείνει πράγματα μὴ ὄντα τῆς ἀρμοδιότητός του καὶ καθὼς δὲν ἀρκεῖ εἰς τὸν ἐναγόμενον εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον διὰ πρᾶξιν ἐμπορικὴν νὰ προτείνῃ ἔνστασιν ὅτι ἡ πρᾶξις δὲν εἶναι ἐμπορικὴ, καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἀποδείξῃ νὰ καταστήσῃ τὸ δικαστήριον ἀνεκμώδιον, οὕτω καὶ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται δι' ἀπλῆς προτάσεως νὰ κανονίσῃ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δικαστοῦ.

Ὁ Νομοθέτης βεβαίως δὲν ἠδύνατο νὰ θέσῃ ἄρθρον ἴδιον διαλαμβάνον ὅτι ὁ Εἰρηνοδίκης δὲν πρέπει νὰ δέχεται τυρλιεῖς ὁμολογίας παρὰ τοῦ ἀντιδίκου προτεινομένης ἐνστάσεως, καθότι ἂν καὶ μὴ συνήθης δικαστὴς, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτίμηση τῆς δικαιοδοσίας, διευθύνεται ὁμοῦς ἐκ τῆς αὐτῆς Δικονομίας τῶν ἐπιλοιπῶν δικαστηρίων, ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν, τὴν συζήτησιν, τὰ μέσα τῶν ἀποδείξεων, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὅτι ὁ δικαστὴς τῆς ἀγωγῆς εἶναι καὶ τῶν ἐνστάσεων ἐκφραζόμενος ἂν ἀντιφύσῃ εἰς τοὺς Εἰρηνοδικὰς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς δικαστὰς τῶν συνήθων δικαστηρίων· τὸ ἐναντίον μάλιστα, χρειάζεται νόμος διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην ἐκ τοῦ γενικοῦ κανόνος τὴν ὁποίαν παραδέχεται ἡ νομολογία τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁμοῦς βλέπομεν καὶ ἄλλην δυσκολίαν ἀξίαν λόγου, καθότι ὁ ἰδιοκτήτης κατὰ τὴν ἐρμηνείαν νομολογίαν εὐρίσκεται εἰς ἀμυχανίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δικαστηρίου πρὸς ἀπαίτησιν τῶν ἐνοικίων, καθότι ἂν κάμῃ τὴν ἀγωγὴν τοῦ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον ὁ ἐνοικιαστής προτείνει ἔνστασιν ἀνεκμωδιότητος δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 490 § 6'. τῆς Πολ. Δικονομ. ἂν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἔχει πρῶχειρον τὴν ἔνστασιν, τὴν ὁποῖαν τοῦ χορηγῇ ἡ νομολογία, καὶ ἐκ τῆς συγχύσεως ταύτης ἀναμφισβήτως προκύπτει ζημία εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, καθότι πρὸς τοὺς ἄλλους καταδικάζεται καὶ εἰς τὰ ἔξοδα, τοῦτέστι τιμωρεῖται διότι δὲν ἐμύνησε τὴν στρεψοδικίαν τοῦ ἀντιδίκου.

Ἡ Γαλλικὴ νομοθεσία, ἐκτὸς τῆς διαφορᾶς ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ἐτήσιου ἐνοικίου κανονίζει τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰρηνοδικικοῦ, (α) ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴν ἰδίαν μας καθ' ὅλα τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια

(α) Το ὅποῖον ἦτον εὐχὴς ἔργον νὰ γίνῃ καὶ παρ' ἡμῶν, διότι πιθανῶς τὰ δικαστήρια παρασιτεῖνται κάποτε ἀπὸ τὴν σημαντικότητά τῶν ἐνοικίων.

δύνανται νὰ γεννηθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικείμενου τοῦτο παρατηροῦντες ὅθεν τοὺς συγγραφεῖς τοὺς μετ. ἐπιστάσεις γράψαντας ὅποιοι ὁ Κάρρου, ὁ Βισχιος, ὁ Ρογρέν, ὁ Βερια-σεριός καὶ τ. λ. βλέπομεν ὅτι ὑποστηρίζουν καὶ παραδέχονται τὴν ὁποίαν διεθέσαντο ἀρχὴν ὅτι le juge des actions est le juge des exceptions καὶ ἰδίως πραγματευόμενοι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο λέγουσιν ὅτι ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης ζητῇ τὰ ἐνοίκια ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν, ὁ Εἰρηνοδίκης εἶναι ἀρμόδιος νὰ δικάσῃ τὴν τυχόν προτβαλομένην ἔνστασιν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ ἂν ἡ ἔνστασις δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός του ὅταν φέρεται ὡς ἀγωγή· ἂν δὲ πρέπει ν' ἀναφέρωμεν ἢ τι περισσαιοτέρον περὶ τῆς προκειμένης ἀποφάσεως, θέλομεν εἰπεῖν ὅτι ὁ ἀντίδικος ἐπρότεινεν ὡς ἔνστασιν ὅτι δὲν τοῦ ἐγένετο ἡ παράδοσις· πρᾶγμα μὲν ἀπλούστατον, τὸ ὁποῖον ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ πληροφρηθῇ διὰ μαρτύρων ἢ δι' αὐτοψίας· ἔνστασις δὲ προχειροτάτη εἰς πάντα ἐνοικιαστὴν καὶ ἱκανὴ νὰ φέρῃ εἰς ἀπελπίσιν τὸν ἰδιοκτήτην μικρὰς οἰκίας συλλογισόμενον τὰ ἐπακόλουθα μακρὰς διαδικασίας.

Ἐπεὶ τῆς ἐπικρινόμενης νομολογίας προτείνουν ὅτι ὁ Νομοθέτης εἰς τὸ ἄρθρον 618 § 4 τῆς Πολ. Δικονομίας τάττει ὡς συνοπτικὰς ὑποθέσεις τὰς περὶ ἐνοικίσεων καὶ μισθώσεων διαφορὰς, αἱ ὁποῖαι ἐπομένως πρέπει νὰ δικάζονται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον· ἀλλ' ἀπαντῶμεν ὅτι τὸ ῥηθὲν ἄρθρον ἐξικρεῖ τὴν περίστασιν τοῦ ἀρθροῦ 490 § 6'. λέγον καθόσον δὲν ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Εἰρηνοδικῶν, καὶ τὸ ἄρθρον 490 τάττει εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των τὰς περὶ ἐνοικίων διαφορὰς καὶ ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης ζητῇ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικῷ καὶ τὰ ἐνοίκια, ὅτι καὶ ἂν προτείνῃ ὁ ἐναγόμενος ἡ ἀγωγή εἶναι περὶ ἐνοικίων, καὶ ἐπομένως ὁ Εἰρηνοδίκης εἶναι ἀρμόδιος.

Καὶ ὁ Γαλλικὸς νόμος ὡς καὶ ὁ ἰδικός μας τάττει ὡς συνοπτικὰς ὑποθέσεις τὰς περὶ ἐνοικίσεων καὶ μισθώσεων διαφορὰς (proc.civile matieres sommaires) τὰ Εἰρηνοδικεῖα μόλον τοῦτο δὲν ἐπιβάλλουν τὸν ἐνάγοντα διὰ προτεινομένην ἔνστασιν τοῦ ἐναγομένου ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἂν ἦτο κυρία ἀγωγή, ἀλλὰ συμφώνως μὲ τὴν γνώμην τῶν νομοδιδασκάλων ἐπιβάλλει εἰς ὅντινα ἀνήκει τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐνστάσεως· καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀληθὴς ἐρμηνεία τοῦ νόμου· ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης ζητῇ ἐνοίκια ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης ὅτι τοῦ χρεωστοῦνται, ἐκ τοῦ ἐναντίου ὅταν ὁ ἐνοικιαστής προτείνει ἐνστάσεις πληρωμῆς εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι στρεψοδικεῖ καὶ ἀναβάλλει τὴν πληρωμὴν· ὅσον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 618 § 4 ὑπάρχουν πολλαὶ περιστάσεις διὰ νὰ ἐνασχολήσῃ τοὺς Πρωτοδικὰς, ὁποῖαι εἶναι ἡ αἰτήσις τῆς ἀκυρώσεως τοῦ Συμβολαίου, ἡ ἐρμηνεία αὐτοῦ, ἡ αἰτήσις ἀπεζημιώσεων διὰ τὴν μὴ παράδοσιν, ἡ ἐκβίασις τῆς παραδόσεως κτλ. πλέον παρὰ ἱκαναὶ εἰς τὸ νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν ὑπάρξιν του.

Ὡς δεῦτερον λόγον ἀντιτάττουσιν ὅτι ἂν ὁ ἀντίδικος προτείνῃ ἔνστασιν περὶ τῆς μὴ ὑπάρξεως τοῦ Συμβολαίου, ὁ Εἰρηνοδίκης θέλει καταφύγει εἰς ἀποδεικτικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν ἀπλότητά τῆς διαδικασίας εἶναι ἐπικίνδυνα. Ἀλλὰ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως καὶ εἰς τὴν περίστασιν τῆς ἀρνήσεως μόνον καὶ μόνον τοῦ ποσῶ τῶν ἐνοικίων θέλουν ἐμῶν εἰς πρᾶξιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδικὴν, ἐκτὸς ἂν ὑποτεθῇ ὅτι,

τὰ μέρη δὲν ζητοῦν ἀπ' αὐτὸν εἰμὴ μίαν πρᾶξιν ἀριθμητικὴν· διότι φιλονεικῶν τὸ ποσὸν ἢ θέλει ἐξηγηθῆναι ἐκ τινος ὅρου τοῦ συμβολαίου καὶ ὁ Εἰρηνοδίκης θέλει ἐμῶν εἰς τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ, θέλει προτείνει τὴν πληρωμὴν-μέρους ἢ τὸν συμφητισμὸν ἢ ἄλλα, καὶ τότε πάλιν ὁ Εἰρηνοδίκης θέλει διατάξῃ μέσον τί ἀποδείξεως ἐπιτερούμενον παρὰ τῆς Δικονομίας· ὁ προτεινόμενος ὅθεν λόγος εἶναι ὅλως διόλου ἀνίσχυρος· καθότι τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως δὲν εἶναι ὀλιγώτερον εὐχρηστα εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν παρὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ Πρωτοδικεῖα· καὶ ἰδοὺ τί λέγει περὶ τούτου ὁ Κάρρου α' Ὁ Εἰρηνοδίκης πραγματικῶς εἶναι δικαστὴς συνήθης, ὁ ἡ δικαιοδοσία του εἶναι μὲν περιορισμένη, ἀλλ' ὁ ὑπόκειται εἰς τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῶν Πρωτοδικείων, καὶ ἐπομένως χρεωστέως καθὼς αὐτὰ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ἐνστάσεων ἢ τῶν προτεινόμενων ὡς ἀγωγῶν κατὰ τῆς ἀγωγῆς, ἐκτὸς ἐν αἱ ἐνστάσεις ἐκβαίνουν τῆς δικαιοδοσίας του διὰ τινος ῥητῆς διατάξεως τοῦ νόμου, καθὼς ἐάν π. χ. γίνῃ τὸ ἀγωγή ἀποζημιώσεων διὰ τὴν μὴ χρῆσιν κτλ. (Carrou proc de Paix T. 1. § 194) καὶ κατὰ τοῦτο εἶναι σύμφωνοι ὅλοι οἱ συγγραφεῖς καὶ αὐτὸς ὁ ὀρθὸς λόγος.

Εἰς τὴν νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου (ἴδε νομολ. τ. 4. ἀρμοδιότης Εἰρηνοδικίων.) ὑπάρχει ἀπὸ στασις σύμφωνος μὲ τὴν τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι αὕτη δὲν δύναται νὰ θιάσῃ τὴν κρίσιν τῶν δικαστῶν, εἶναι καὶ πολλὰ ὀλίγον αἰτιολογημένη· καθότι ὁ μόνος λόγος τὸν ὁποῖον ἀπαντῶμεν συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀρμοδιότης εἶναι τοῦ δημοσίου δικαίου καὶ πρέπει νὰ περιορίζετο εἰς ὅσα ὁ νόμος διατάττει· ἀλλὰ τοῦτο δὲν αἰτιολογεῖ τὸ πῶς ὁ δικαστὴς τῆς ἀγωγῆς νὰ μὴ εἶναι καὶ τῶν ἐνστάσεων, τὸ πῶς ὁ Νομοθέτης ἠθέλησε νὰ καταδικάξῃ εἰς τὰ ἔξοδα τὸν ἐνάγοντα διὰ πληρωμὴν ἐνοικίων, διότι ἀπλῶς ὁ ἀντίδικος προτείνει ὅτι δὲν τοῦ ἐγένετο ἡ παράδοσις καὶ μολοντί κατοικεῖ εἰς τὴν οἰκίαν ἢ δύναται νὰ κατοικήσῃ, τὸ πῶς ἂν ὁ ἐνάγων τὸν ἐκάλει εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον διὰ πληρωμὴν ἐνοικίων, ὁ ἐναγόμενος ἠδύνατο νὰ ἐκκλίνῃ ἀμέσως τὴν δίκην διὰ τοῦ ἀρθροῦ 490 § 6. καὶ πῶς πάλιν ὁ οὗτος ἐναγόμενος εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον δύναται πάλιν νὰ τὴν ἐκκλίνῃ ἀναποδείκτως· δὲν ἐδικαιολόγησε λέγων ὁ Ἀρείος Πάγος τὴν σύγχυσιν ταύτην, δὲν ἔδειξε τὴν βούλησιν τοῦ Νομοθέτου καὶ τὸν τρόπον τῆς θεραπείας· καὶ τέλος ἀπεφάσισεν οὕτως, μέχρι τῆς ὥρας ἰσως ἀπεφάσισεν ἄλλως.

Νομίζομεν καλὸν εἰς ζητήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαράλλακτα ὡς τὰ τοῦ Γαλλικοῦ δικαίου νὰ καταδεχόμεθα νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν ἢ νὰ ὠφελώμεθα ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς οἵτινες εὐσεπῶς ὁδῶς καὶ μὲ κόπους πολιτίμους ἔγραψαν περὶ τῶν τοιούτων· ἐντοσούτω ἄς ἐλπίζομεν ὅτι οἱ δικασταὶ μας θέλουν σκεφθῇ περὶ τοῦ ἀντικείμενου τοῦτο καὶ μετὰ ὀριμότεραν σκέψιν θέλουν ἀλλάξῃ τὴν νομολογίαν ταύτην δίδοντες ἀπ' ἐνὸς μέρους εἰς τοὺς Εἰρηνοδικὰς τὴν ἀληθὴ ἐκτασιν τῆς δικαιοδοσίας των καὶ ἀπ' ἐτέρου εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας μέσα σωτηρίας ἀπὸ τὴν στρεψοδικίαν τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ταχέαν ἀπόλυσιν τῶν δικαίων μάτων αὐτῶν.

A. N.